

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **V. R.**, zastoupeného JUDr. Alexandrem Belicou, advokátem se sídlem Smetanovo nám. 7, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2006, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 18 Cad 70/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2007, č. j. 18 Cad 70/2006 - 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Alexandra Belici **se určuje** částkou 800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17. 5. 2006, č. X, byl žalobci (dále též „stěžovatel“) od 22. 6. 2006 odňat částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná v odůvodnění uvedla, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Šumperku ze dne 6. 12. 2005 již žalobce není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25 %. Podle § 44 zákona o důchodovém

pojištění je však pojištěnec plně invalidní, pokud pokles schopnosti jeho soustavné výdělečné činnosti dosáhne alespoň 33 %.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 4. 1. 2007, č. j. 18 Cad 70/2006 - 22, žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl. Soud se ztotožnil se závěrem žalované, že žalobce není již částečně invalidní, neboť pokles schopnosti jeho soustavné výdělečné činnosti činí pouze 25 %. Tato skutečnost vyplynula i v řízení před soudem z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, o jehož správnosti soud neměl důvod pochybovat. Posudková komise podle soudu vycházela z veškeré dostupné zdravotnické dokumentace a zdravotní stav žalobce posuzovala ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, kterou považuje za převažující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Podle posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí byla rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce vertebrogenní algický syndrom polytopní bez kořenové symptomatologie, bez průkazu hernie disků, uvedený v kapitole XV, oddíle F, položce 2 písm. B) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., způsobující pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 25 %; komise se ztotožnila se závěry posudkového lékaře. Podle názoru soudu na tomto závěru nemohou nic měnit ani žalobcovy námitky, že dříve hodnotil jeho zdravotní stav podjatý posudkový lékař. Soud neshledal relevantní ani námitku týkající se způsobu, jakým byl žalobcův zdravotní stav hodnocen posudkovým lékařem při vypracování posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Šumperku. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí se s hodnocením uvedeného lékaře ztotožnila. Jelikož žalobce k datu 17. 5. 2006 neplnil zákonné podmínky částečné invalidity, k uvedenému datu nebyl částečně invalidní a proto mu částečný invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, pokud žalobci částečný invalidní důchod odňala. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel namítl, že rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě trpí vadami neslučitelnými s občanským soudním řádem ani s Ústavou ČR zaručujícími právo na spravedlivý proces. Krajský soud se podle stěžovatele nezabýval všemi okolnostmi případu a tím není rozsudek úplný a pro další řízení je nepoužitelný. Neúplnost spatřuje stěžovatel v tom, že soudu obsáhle dopodrobna vyličil skutečnost, že MUDr. K. jako neurolog dojíždějící do věznice M., který na osobu žalobce vypracoval bodové ohodnocení, byl proti žalobci podjatý. Žalobce uvedl, že pochází ze šumperského kraje, kde má uvedený lékař své působíště a v minulosti měli spor, neboť uvedený lékař neúspěšně léčil matku žalobce. Verbální válka mezi uvedeným neurologem a žalobcem nadále přetrvává a proto v situaci, kdy uvedený lékař měl možnost žalobce poškodit, učinil tak. Proto měl krajský soud podle stěžovatele nařídít nové bodové ohodnocení lékařem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí z jiného kraje, aby tam získal spolehlivý důkazní materiál pro spravedlivé a objektivní posouzení projednávané věci. Krajský soud však do rozsudku takovou vážnou okolnost nezahrnul, neboť měl za to, že se jí v takovém případě nikdo nebude zabývat. Proto stěžovatel navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2007, č. j. 18 Cad 70/2006 - 42, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení s tím, že by krajskému soudu uložil nechat vypracovat nový odborný posudek ve zdravotnickém zařízení P. – P., kde nemá uvedený lékař svou působnost.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že z protokolu o jednání před Krajským soudem ze dne 4. 1. 2007 je patrné, že stěžovatel nenavrhoval vyšetření jinou posudkovou komisí a neměl ani jiné důkazní nároky. Žalovaná má za to, že zdravotní stav žalobce byl zkoumán objektivně a komplexně a tomu odpovídá i rozsudek Krajského

soudu v Ostravě, s nímž se žalovaná ztotožnila a námitky stěžovatele neshledala opodstatněnými.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

První důvod kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytykanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že ve správním soudnictví rozhodují správní soudy od 1. 1. 2003 nikoliv podle občanského soudního řádu, nýbrž podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a občanský soudní řád používají pouze podpůrně v souladu s § 64 s. ř. s. Stěžovatel vytyká soudu nesprávné zhodnocení jeho zdravotního postižení, neboť podle jeho názoru vypracoval posudek pro Okresní správu sociálního zabezpečení podjatý lékař MUDr. K., s nímž měl žalobce v minulosti konflikt. Soud pak pochybil, když se touto skutečností nezabýval. Podle názoru Nejvyššího správního soudu krajský soud postupoval v dané věci standardním způsobem, když zdravotní stav žalobce podrobil v řízení před soudem přezkumu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Podotýká se, že v této komisi nebyl přítomen MUDr. K.; posudková komise pak označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce vertebrogenní algický syndrom polytopní bez kořenové symptomatologie, bez průkazu hernie disků, uvedený v kapitole XV, oddíle F, položce 2 písm. B) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., způsobující pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 25 %. Ke stejnému závěru jako lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Šumperku tedy dospěla i posudková komise ustanovená v řízení před soudem, složená z jiných lékařů. Při jednání před krajským soudem pak žalobce na údajnou podjatost lékaře MUDr. K. upozornil toliko v obecné rovině, když uvedl, že tento lékař je podjatý a dále si stěžoval na ošetřujícího lékaře MUDr. A., který mu údajně sdělil, že se operaci kýly podrobí, až nebude ve výkonu trestu. Krajský soud se pak s námitkou podjatosti posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení MUDr. K. vypořádal s tím, že posudková komise, která hodnotila zdravotní stav žalobce v řízení před soudem – a která byla složená z jiných lékařů – dospěla ke shodným závěrům jako posudkový lékař. Ostatně obecný poukaz žalobce na nespokojenost s léčbou jeho matky, kterou prováděl jmenovaný lékař, by bez dalšího zřejmě nemohla být důvodem pro pochybnosti o podjatosti tohoto lékaře; navíc tyto údaje uvedl žalobce až v kasační stížnosti. Důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tedy není dán. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta

částkou 1 x 500 Kč za jeden úkon právní služby – spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Celkem tedy odměna advokáta činí 800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

